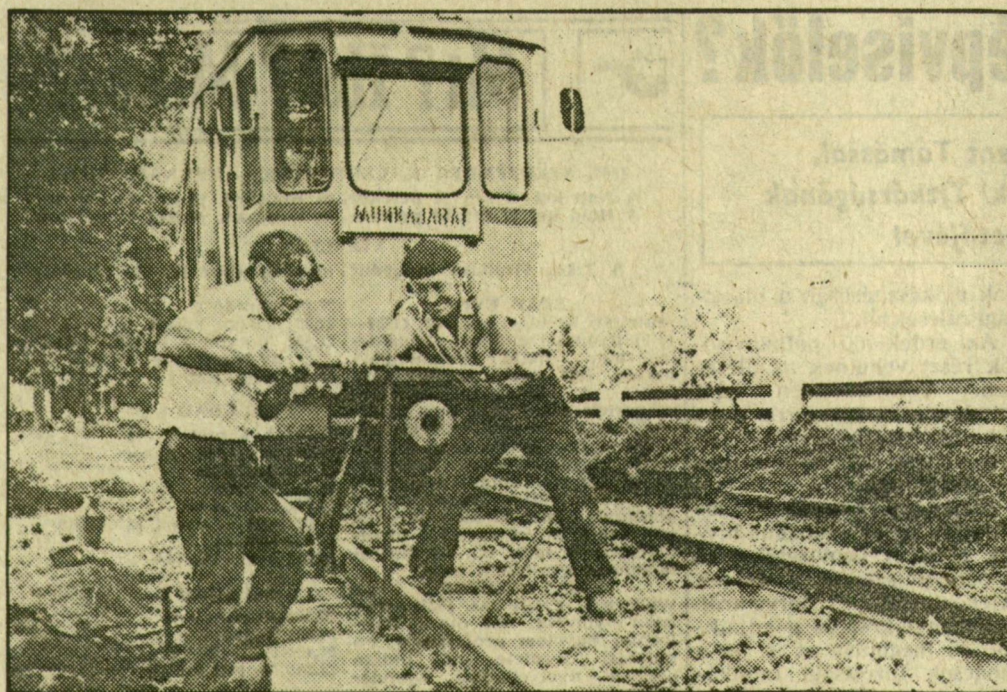

Schmidt Andrea felvétele

Megindult a forgalom

Mint arról már hírt adtunk, az SZKV szakemberei a négyes villamos pályájának a Vám tér és a Vas utca közötti részét felújítják. Tegnap, szerdán befejezték a szakemberek a munkát, s délután két órától ismét járnak a villamosok — az utasok nagy öröme, ugyanis nem kell nekik villamospótló autóbuszokra átszállni. Felvételünk a munka befejezését örökölte meg

A vásárlóknak is megtetszett

Mi lett a tavalyi őszi BNV-n nagydíjat nyert 17 termék sorsa, mennyit állítottak elő belőlük, s a vásárlók véleménye meggyezik-e a szakértőkből álló zsűri véleményével vagy eltér attól — erről tájékoztattak az MTI munkatársai a díjazott termékek gyártóinál.

A textilruházati termékek közül az 1986. évi őszi BNV-n öt nyerte el a nagydíjat. Csaknem valamennyi jelentős sikereket ért el azóta a hazai és a külföldi piacokon egyaránt. A Kispesti Textilgyár nagydíjas Duplex szövetéből tavaly százezer, az idén az első félévben pedig már 140 ezer négyzetméternyi értékesítettek, főként a hazai és a nyugat-európai partnerek körében. Belföldön elsősorban a szállodák kívánságára gyártottak nagyobb tételeket az egyszerű anyagból, ezzel szerelték fel például a Stadion és a Rege Szálló szobáit, fűzőszobáit. A 140 centiméter széles textiliák mellett megkezdtek a jobban felhasználható 160 centiméter széles termékek gyártását is. Sikeresnek bizonyult a nagydíjas alsóruházati termékcsalád is, amelyet a Habselyem Kötöttáruháznál állítottak elő. A poliészter alapanyagú hálóruhákból az idén 28 ezret adtak át a belkereskedelemben, 56 ezret pedig tőkés országokba szállítottak. A könnyed, elegáns és jól kezelhető kelméből készült hálóruhák ma már újabb mintákkal is készülnek. A továbbfejlesztett termékekből eddig mintegy 5 millió forint értékben adtak el tőkés partnereknek.

A Zalaegerszegi Ruhagyár fiatal és középkorú férfiak számára tervezett, kétféle színkombinációval készült BNV-nagydíjas öltözékei iránt lényegesen kisebb volt eddig az igény, mint amire a gyártók számítottak, a kereskedelem nem rendelt ezekből a ruhákból. Nagy karriert csinált viszont a Debreceni Kötöttáruháznál ügynövezett Intarzia ruhacsaládjá. Ezekből 1987 első felében 5500-at adtak el belföldön, 15 ezret pedig Finnországban, illetve Franciaországban. Most készülnek újabb modelleket tervezni, hiszen divatcikkekkel van szó, amelyeken változtatni kell, mielőtt unalmassá válnának. A Soproni Ruhagyár díjazott tavaszi-nyári ruhái szintén megnyerték a vásárlók tetszését. A fekete-fehér színű modellekből a gyár eddig 8 ezret állított össze, s ez a mennyiség elegendőnek bizonyult a hazai

Körkép a tavalyi BNV-nagydíjas termékek sorsáról

üzletekben. Ezeket a cikkeket az idei nyárra szánták, jövő évi gyártásukat már nem tervezik.

A kozmetikai újdonságok közül a Debreceni Helia Társaság nagydíjas krémjeit nagyon hamar megismerte és megszerette a közönség, ezért az eredetileg tervezettnél jóval nagyobb mennyiséget szállítottak a hazai üzletekbe. Jelentős a külföldi érdeklődés is: jelenleg hat országban próbálják ki a kozmetikai cégek a Helia-termékeket, ám megfelelő vizsgálatok után várhatóan vásárolnak is belőlük. A Kőbányai Gyógyszerárugyár kamillakivonattal készült Fabulissimo termékeiből a várákosoknak megfelelően, mintegy 80—100 ezer üveget értékesítettek eddig. Az arclemosó tejből és tonikból szállítottak már Közép-Amerikába és Kanadába is.

A műanyagok és vegyi áruk kategóriájában három nagydíjat ítélt oda a zsűri. A Leninvárosi Tiszai Vegyi Kombinát Akvalin elnevezésű, vízzel hígítható festékcsofaládjá iránt nagy a kereslet, ám a gyár nem tudott kellő mennyiséget előállítani tőkés import alapanyaghiány miatt. Az elmúlt évben 108, az idén mindössze 10 tonnát gyártottak az Akvalin festékből. Várhatóan csak a következő tavaszra tudnak előállítani akkora mennyiséget, amellyel kielégíthetik az igényeket. A Borsodi Vegyi Kombinat Rolplast elnevezésű, műanyagból készült redőnye beváltotta a hozzá fűzött véleményeket: a BVK szakszármi műanyag-feldolgozó gyáregységében az elmúlt évben csaknem 6 millió métert gyártottak ebből a termékből. Az idén már az első hét hónapban 7 millió métert állítottak elő, ám az igény ennél is nagyobb. Tervezik, hogy jövőre mintegy 11 millió méter redőnyt készítenek. A Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalat Lamitex elnevezésű poliészter szövettel erősített lágy PVC-fóliájából idén 20 ezer négyzetmétert értékesítettek belföldön. Elsősorban a kempingcikkgyártók használják; a termék sport- és kempingcikk, napvédó-ernyő, sátorbetétek előállítására egyaránt kitűnő alapanyagul szolgál. A gyártás további bővítését akadályozza, hogy a poliészter szövetet a Hungária Műanyag-

feldolgozó Vállalat importból szerzi be.

A műszaki cikkek közül mindössze egy — a Tungsram Kompakt fénycsöve — nyert nagydíjat a tavalyi őszi BNV-n. Azóta befejeződött a kísérleti gyártás, a sorozatgyártást ez év negyedik negyedében kezdik meg. Még az idén 150—200 ezer, jövőre pedig várhatóan félmillió dollárnyit értékesítenek tőkés piacokon.

A közönség körében is sikert arattak a tavalyi őszi vásáron bemutatott élelmiszerek. Közülük hat nyerte el a vásár nagydíjat. Többesük — például a Baranya megyében délszláv recept szerint készülő Kulen, Buzen és Stifolder elnevezésű húsfélék, vagy a Heves Megyei Sütő- és Édesipari Vállalat korszerű technológiával készült péksüteményei — elsősorban a helyi igényeket elégítik ki. A békéscsabai hűtőházban előállított mélyhűtött derelyéből az ország számos városának üzletébe, de még a bécsiak asztalára is jutott. A szilvavalek város és tőrs derelyéből az idén mintegy ezer tonnát állítottak elő.

Új munkamozgalmak a Taurusban

A vegyészszakszervezet elnöksége szerdai ülésén a Taurus Gumiipari Vállalatnál kibontakozó új munkamozgalmi formák tapasztalatait vitatta meg. Az új formák egy része a szocialista munkaverseny hagyományaihoz kapcsolódik, de a brigádok nem éves felajánlásokat tesznek, nem százalékok túlszámolására törekednek, hanem egy-egy konkrét feladat elvégzésére vállalkoznak; betartott határidővel, jó minőségben. Az új kezdeményezések közül legeredményesebbnek eddig a vállalkozási szerződések rendszere bizonyult, amelyben a dolgozók egyénileg vagy csoportosan vállalnak el egy-egy konkrét feladatot előre kitűzött díjért. Ez a rugalmas versenyforma sok váratlan, jelentős többleterőfeszítést igénylő tennivaló megvalósítását segítette már a vállalatnál. A bri-

Kibontakozási törekvések

Nem elég csak gyártani...

Túl vagyunk már azokon az éveken, amikor minduntalan bizonyítani kellett az ipari szövetkezetek szerepének jelentőségét a hazai áruellátás és az exportigények kielégítésében. Ma már ők bizonyítottak — a maguk, a tagok javára — úgy, hogy növelik a hozzájárulásukat egész gazdaságunk, társadalmunk gondjainak enyhítéséhez, a kibontakozás elősegítéséhez.

A szegedi szövetkezetek is kérik a párt Központi Bizottsága július 2-ai állásfoglalása szellemében a mulasztáshatatlant tennivalókból. Nagyon sok, eddig nem eléggé hasznosított lehetőségük van a város iparára, holnap feladatainak teljesítésében — mondja Boros Győző, a Szegedi Ruházatiipari Szövetkezet elnöke. — Igaz, nemcsak tőlünk függ, miképpen alakítjuk jövőnket. A mi szövetkezetünkben az évi árbevétel 250 millió forint. Tavaly a tőkés export értéke elérte a 44 milliót. Franciaországba, Belgiumba, a Német Szövetségi Köztársaságba szállítottunk divatcikkeket, szőrme- és textilárakat. Ausztriába női kabátot, Kuvaitba férfiöltönyöket. Az idén is hasonló célokat tűztünk magunk elé. Jó a vállalkozói készségünk, de most mégis saját stabilizációs programról beszélünk, mert az első felév nem a tervezettnél megfelelően alakult. Sajnos, fizetésképtelenné vált az egyik kisüzem, amely a szőrmét szállította számunkra. Más anyagforrás után kellett néznünk. A késői kitavaszodás miatt elhúzódt a hőcsészézőn kezdete. A Hajdúságból két hónap késéssel kaptuk az alapanyagot, amelyből az év végéig 9 ezer hőcsészézőt kellett készítenünk. Már megkezdett a jövő évi igény, ebben már 15 ezer tábla szerepel.

A vállalkozási készséget hangsúlyozza. — Igen, hangsúlyozom, és joggal, mert a vezetőség, a tagság felelősségteljesen vállalja az újat. Jó példa erre az a vállalkozásunk, hogy próbáként NSZK-megrendelésre juhbőrből autósülés-huzatokat készítenek. Ha a minőség megfelelő lesz, és mi az árral kijövünk, akkor hosszú távú együttműködésre számíthatunk.

Lehet, hogy sokaknak furcsán hangzik, de vállalkoztunk ipari szövetkezetként nagykereskedelmi tevékenységre is. Bár tapasztalatból tudjuk, hogy a kereskedők nincsenek könnyű helyzetben, nem könnyű felmérni, megbecsülni, hogy holnap

mennyit költ a lakosság ruházatra. Ha nehezebbé válik a helyzet, az emberek elsősorban a ruhán takarékoskodnak. Nekünk is figyelemmel kell kísérnünk a hazai szükségletek alakulását, milyenek a divatigények. Azzal, hogy 1986-ban megkaptuk a nagykereskedői jogot, most már még inkább az üzleti érdekünk is.

A szakemberek azt tartják, hogy az áruellátás javításához a kereskedelemnek az eddiginél nagyobb nyomattal kell foglalkoznia az ügynevezett természetesszervezéssel. Az önk szövetkezetének vannak ilyen kapcsolatai?

Természetesen a vevők kívánságának megfelelő ruhákkal történő kielégítéséhez nem elég csak gyártani. Két hónapja van már saját boltunk is. A kereskedelemben foglalkozó dolgozaink nemcsak piackutatást végeznek, hanem keresik a kapcsolatot, hol, kit vonhatnának be, mivel társulhatnánk közös munkára, s eljuttatják saját tervezésű modelljeinket a vevőkhöz.

Az igények jellemzője, hogy sokfelé, az étellel együtt szinte napról napra változóak. Ezért nemcsak az új termékekre kell gondolni, hanem a gazdaságos termelés feltételeinek gyarapítására is.

A konfekció térhódításában nem kis szerepet játszik az, hogy a régen kialakult ruházati hagyományok és előírások falát át tudja törni az ipar. Mi úgy véljük, a ruhaipari szövetkezetek termékei a választékban és minőségben egyaránt elért fejlődéssel döntgetik holnap is ezt a falat. Az igények valóban sokfelé, egy valamiben azonban azonosak: általában kis sorozatot kérnek a megrendelők. Nálunk ez azt jelenti, hogy 200-tól 2000-ig készítenek exportcikkeket tőkés megrendelésre. Csak az öltönyökből tudtuk elérni az 5-7 ezres szériát. A gyakori átállítás költségnevelő tényező. Még szerencse, hogy munkatársaink a művezetők, a szalagokban dolgozók megértik ezt a szükségszerű helyzetet. Jól tudják, hogy tőkés piacon csak úgy tudunk megmaradni, ha megfelelő költséggel és jó minőségben gyártjuk termékeinket. Hogy megmaradunk-e jövőre a tőkés piacon? Igen. Ezt újabb és újabb igények jelzik. Már is olyan nagyösszegű megrendelési számdékről tudunk, amelyhez nem elegendő szövetkezetünk jelenlegi kapacitása, ezért keressük a megoldást, az olyan ruhát készítő üzemeket, amelyek készek társulni velünk erre a munkára.

Jelenleg milyen együttműködési megállapodásokkal növeli kapacitását a szövetkezet?

Németkén, Domaszéken termelőszövetkezeti melléküzemági, Bácsalmáson a Vegyesipari Szövetkezet, Makón, Kiszomboron építőipari szövetkezet ruhagyártó részlegével működünk együtt. Ezek részben saját gépekkel, másrészt a mi speciális gépekkel dolgoznak, szakembereink irányításával, segítségével. Ezenkívül bedolgozóként három főállású szaksz csoport 52 fővel, a központi üzemből pedig kettő mellékfoglalkozású szaksz csoport tevékenykedik 20—20 fővel. Az

utóbbiak a szövetkezet gépelért bérleti díjat fizetnek. Jó az együttműködésünk, hiszen exportképes minőséget adnak. Azt tartják, hogy nekik nincs idejük egymás hibáit javíttatni. Aki nem tud lépést tartani a szakmai követelménnyel, az ne vállaljon munkát a szakcsoportban.

Ahhoz, hogy a kibontakozási program szellemében növeljék az exportot, nemcsak gyors külpiaci információkra, hanem gazdaságos, hatékony termelésre is szükség van.

Sok segítséget kapunk a külkereskedelmi vállalatoktól és a banktól. Az előbbieket tájékoztatnak bennünket arról, hogy kivel, miről érdemes tárgyalni, milyen igénnyel érkeztek a vevők, milyen szállítási határidőket kérnek. Mindez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy gyorsan alkalmazkodjunk a tőkés piac változó körülményeihez.

Kénytelenek voltunk igénybe venni a bank segítségét. Igaz, hogy ez sokba került nekünk már az idén is. Sajnos, a nagykereskedelmi vállalatok egy része a készletmérés időszakában még a szerződéssel lekött, árut sem szállította el. Ennek pedig ára van. A nyereségből érdekeltségi alapba olyan kevés pénz jut, hogy az csak a hitel törlesztésre elegendő.

Most a kibontakozási program szellemében, lényegében a mi stabilizációs programunk érdekében átfogó elemzést készítettünk elő néhány döntést. Célnak elérni, hogy hitel nélkül gazdálkodjunk. Ehhez minden valószerűség szerint több intézkedést kell végrehajtunk. Megszüntetjük a szegedi külső részlegeket, amelyek fenntartása jelentős bérleti díjjal, kiadásokkal jár. A központi telepen helyezük el a raktárt és a tanműhelyt. Úgy tűnik, célszerű lesz csökkenteni a szakmunkástanulók számát. Hiszen a műhelyre évi 2 millió forintot kell költenünk. Ha kevesebb szakmunkástanulót képez a szövetkezet, jobban válogathat a jelentkezők közül.

Nehéz kimondani, de megtörténhet, hogy megszüntetjük a szövetkezet óvodáját. Nehéz erről beszélni, hiszen jelenleg is 90 nőt tagtársunk van gyűsen, s ez a döntés most szociálpolitikai kérdést érint. Amikor ezt az óvodát létesítette a szövetkezet, a szabályozók adta lehetőséget jól kihasználta. Ma már nagy teher.

A szövetkezet tagsága többségének egyetértésével kívánjuk átcsoportosítani az adminisztratív létszám egy részét a termelésbe. Lehet, hogy egyesek ezért elhagynak bennünket. A vezetőség úgy foglalt állást, inkább dolgozzunk kevesebben, de ez a létszám legyen hatékony és eredményes, amire alapozhatjuk a helyi kibontakozást.

Annyi bizonyos, hogy az utóbbi esztendő országos eseményei, a helyi döntések megmozgatták a szövetkezet közvéleményét, észrevehetően aktívabbá lettek a tagok. Készek a vezetéssel együtt kivenni részüket a gazdasági-társadalmi kibontakozási program megvalósításából. Itt a szövetkezetben belül nagyon fontosnak tartják, hogy amint eddig, a jövőben se úgy kerüljenek a vezetői döntések a tagsághoz, hogy a holnap érdekében ezt végre kell hajtani. Tájékoztattunk, vitázunk, hogy együtt tudjunk gondolkodni. Így érhetjük el, hogy a tagok azonosulni tudjanak az újszerű követelményekkel, feladatokkal. Így a vezetők nem maradnak követők nélkül.

Nagy Pál